

Bezoek aan de Nyarukamba school.

De afgelopen vier dagen was ik in Rwenzori-mountains. Ik liep daar gegidst door medewerkers van Ama de organisatie waar Azoli werkt. Azoli heeft al voor verschillende projecten een aanvraag ingediend bij Kwataniza. Het mooie van zijn aanvragen is dat hij door de plaatselijke bewoners b.v. scholen laat bouwen, lesmateriaal van b.v. Kwataniza vraagt en dan een aanvraag indient bij de overheid die vervolgens een aantal onderwijzers betaalt voor die school. De kosten van eventueel meer onderwijzers kan dan opgebracht worden door de ouders.

De tweede dag van mijn echt prachtige wandeling komen we op het einde van de middag aan in Nyarukamba met de school in de vallei.

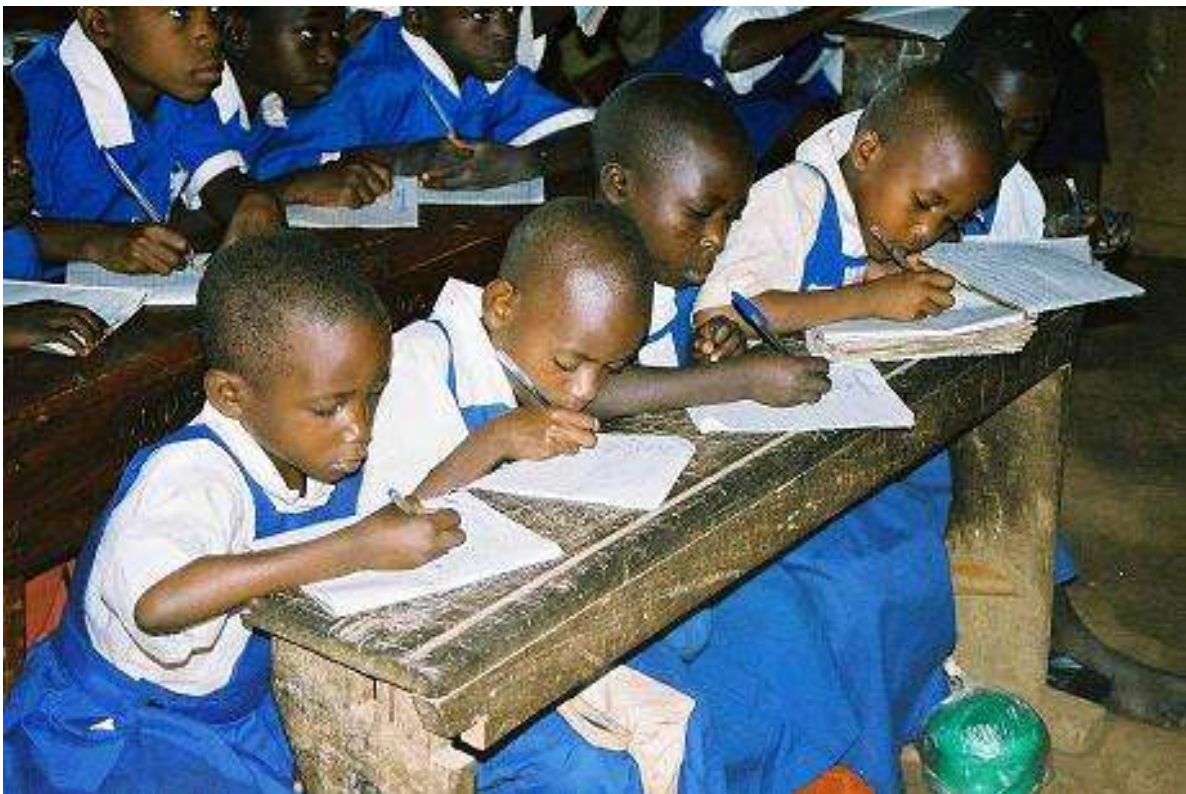

Een school die 6 jaar geleden er nog niet was en nu onderwijs verzorgt voor 426 leerlingen. Er zijn slechts twee betaalde onderwijzers, de andere 6, ook vrijwilligers genoemd, worden betaald door de ouders. Er zijn echter 13 onderwijzers nodig. Azoli heeft een aanvraag ingediend bij Kwataniza. Hij heeft echter nog geen plan daarvoor geschreven. Ik kom kijken hoe het nu met de school gaat en om te horen wat de behoefte is van dit moment. Maar ook om het belang van het schrijven van een plan voor een aanvraag bij Kwataniza, een van de voorwaarden voor toekenning van geld, aan te geven.

Voordat ik bij de school aankom zie ik een witte jonge man aan het werk bij de kleine rivier die bij de school stroomt. Ik begroet hem en praat even met hem. Hij is met twee andere jonge mannen uit Scandinavië en Engeland een kleine energiegenerator aan het bouwen in de rivier. Die generator zal genoeg energie opleveren voor elektriciteitsverlichting in de school. De gewone stroom valt hier om de haverklap uit. En uit ervaring weet ik dat dit soms driekwart dag kan duren. En als de stroom dan terug is, kan die na een uur weer wegvallen. Ik zeg de jonge man na een kort gesprek gedag, omdat het al laat op de dag is en het gesprek met de onderwijzers gaat beginnen.

Ik word hartelijk ontvangen door de vervanger van de directeur, die niet aanwezig is, met twee volonteers en dan komen we al snel ter zake in een vergadering in een kleine ruimte met schoolbanken. Ik geloof dat het de onderwijzersruimte is. Er staat op een lijstje hoeveel leerlingen er zijn en wie de onderwijzers zijn. Dat is de complete aankleding. In het gesprek wordt het een en ander duidelijk. Er zijn nog vele problemen ook al hebben ze in die zes jaar al veel bereikt. De school heeft dringend nog 2 blocks, wat staat voor vier leslokalen, nodig met toiletten voor het groeiend aantal leerlingen.

Het is belangrijk om te weten, dat enerzijds de landelijke bevolking met 4-6% per jaar stijgt en dat er nog steeds kinderen zijn die nog niet naar school komen. Uit de gesprekken blijkt hoe pijnlijk ook de onderwijzers het vinden dat er nog steeds kinderen zijn die niet naar school komen.

Reden hiervan is, dat ouders de kinderen niet op het land willen missen, maar ook dat ze zover weg wonen en ze dus lang over smalle paadjes naar school moeten komen. En als het regent worden die paden echt spekglad. Zelfs met bergschoenen, zo weet ik uit ervaring, kom je dan niet meer goed terecht. De regen is soms ook de oorzaak dat onderwijzers niet op komen dagen. Ook zij moeten soms lang lopen om naar school te komen. De volunteers komen soms uit andere woongebieden en blijven daarom doordeweeks op de school overnachten. Echter er is geen keuken voor ze om te koken en geen onderwijzerstoilet. Mede vanwege die slechte omstandigheden blijven onderwijzers niet lang op deze school. Ze zijn soms, als ze ander werk vinden, reeds na een paar maanden weg. Het verloop van het onderwijzend personeel is daardoor enorm groot. Dat is natuurlijk ondermijnend voor stabiel onderwijs.

Wat voor wensen heeft de school zoal:

- 2 blocks voor klassen
- 1 toilet voor de kinderen
- 1 toilet voor de onderwijzers
- Een lunchroom/keuken voor de onderwijzers
- Een geegaliseerde speelruimte
- Waterleiding met een pomp, want het water is zo hard hier, dat de onderwijzers hun kleren bijna niet gewassen krijgen. Maar het is ook aangenamer om zichzelf met waterleidingwater te wassen.
- Er staan computers ongebruikt, omdat er niet voldoende electriciteit is, ook niet na het installeren van de nieuwe generator. Ze willen graag solaire energie om de computers van stroom te voorzien zodat ze de computers kunnen gebruiken.
- Schoolspullen zoals: tekstboeken voor mathematicus en Sciences en religieus education, Engelse taalboeken.
- Er moet ook meer hygiëneonderwijs komen aan de ouders, want er zijn zoveel zieke kinderen.
- Deze school is een zogenaamde "hard to reach school". Dit betekent dat het voor veel kinderen een school is die ver van hun woonhuizen verwijderd is en de wegen zijn moeilijk begaanbaar. Bij zware regens overstromen de rivieren en spoelen de paden en wegen weg.

Het is een flinke lijst van wensen geworden. Ik geef aan dat Kwataniza dit niet zomaar en allemaal kan financieren. Ik verzoek hen een overzicht te maken van de wensen en vervolgens een prioriteitstelling te maken. Om vervolgens drie punten voor het plan van aanvraag goed uit te werken. Het plan moet niet alleen aangeven wat er gedaan moet worden maar ook wat door wie, en welke materialen ervoor nodig zijn, bovendien tijdsgebonden. En....wat zij zelf gaan investeren. Maar dat wordt nu reeds gedaan.

Er zijn twee mannen reeds aan de slag met stenen maken en bakken. De onderste bouwlaag van een block is reeds gemaakt. Dus ja ze investeren nu reeds.

Dan vraag ik iedereen uit te spreken wat belangrijk is en nog niet is gezegd. Dan geeft de vrouwelijke volunteer aan dat er voor de meisjes aparte kleedruimte

nodig is voor de gymlessen. En de mannelijke volunteeer geeft aan dat er ballen nodig zijn voor de gymlessen.

We praten er nog over dat het zo belangrijk is dat iedereen meedenkt in het plan, dat onderwijzers dingen signaleren die een directeur of Azoli niet ziet en dat als er goed wordt samengewerkt bij het maken van plan, er een groter committent is door iedereen dan wanneer alleen de directeur of Azoli het schrijft. Zij kunnen zich daar allen in vinden. De school gaat een plan maken en Azoli gaat een plan schrijven. De afspraak is dat het maandag a.s. af is (9 aug. 2010). Ik krijg juist (3 aug.) een telefoontje van Azoli dat zowel de school als Azoli een plan gaan schrijven en dat ze het aanstaande zaterdag bij elkaar gaan leggen om er 'een plan van te maken. De zitting wordt gesloten. Met dank over en weer.

Het is echt leuk om zo'n betrokkenheid bij het personeel te zien.

Dan, dansen is een van mijn lievelingsactiviteiten, vragen ze of ik nog iets wil zien. En ik geef aan dat ik graag even met de kinderen zou willen dansen. Het is vrijdag op het eind van de middag. De kinderen worden bij elkaar geroepen en als ze horen wat ik vroeg, rennen ze naar de trommels en gaan ze aan het spelen en dansen. Azoli staat zelf al in de kring met de kinderen en doet mee. Ik dans met een van de onderwijzers wat met gelach en genietend gegniffel wordt beloond. Dan wordt het volkslied gezongen en worden de vlaggen neergehaald en wordt de week met een gebed afgesloten.

Verslag Anny

augustus 2010

Azoli